

TÉMA: ZÁCHRANA

Role: Vypravěč.

Obsazení: Vypravěč, Ondra, Vojta.

Vypravěč: Po škole chodí Ondra s Vojtou na hřiště. Oba kluci rádi jezdí na skateboardech po rampách. Jednoho dne zůstali chlapci na hřišti déle a už se začalo stmívat.

Ondra: Měli bychom už jít. Je dost pozdě.

Vojta: Ještě chvílku, půjdeme za půl hodiny.

Ondra: Měli bychom už jít, začíná být tma. Rodiče mi říkali, ať po tmě nejezdím.

Vojta: Co se pořád tolik bojíš. Ještě aspoň chvíli.

Ondra: Jestli chceš, tak zůstaň, ale já už půjdu.

Naši na mě čekají.

Vojta: Klidně si jdi, když chceš. Já zůstávám.

Vypravěč: Ondra si sbalil věci a šel domů. Když byl ale v půli cesty, rozhodl se, že se pro Vojtu vrátí, aby nemusel jít domů sám, protože už byla tma. Když se ale blížil k hřišti, uviděl, že Vojta leží na zemi a drží si nohu a na hlavě má pořádnou ránu. Rozběhne se k němu.

Ondra: Vojto, co se Ti stalo? Já ti pomůžu.

Vojta: Špatně jsem viděl a sletěl jsem z rampy.

Bouchl jsem se do hlavy a bolí mě noha.

Ondra: Můžeš se postavit?

Vojta: Ne, hrozně to bolí.

Ondra: Vydrž tady, zavolám pomoc.

Vypravěč: Ondra běžel celou cestu, než potkal prvního člověka a společně zavolali pomoc. Vojtu odvezli do nemocnice a lékaři se o něj postarali. Kdyby se ale Ondra nevrátil, mohlo všechno dopadnout jinak.

TÉMA: ZÁCHRANA

Role: Ondra.

Obsazení: Vypravěč, Ondra, Vojta.

Vypravěč: Po škole chodí Ondra s Vojtou na hřiště. Oba kluci rádi jezdí na skateboardech po rampách. Jednoho dne zůstali chlapci na hřišti déle a už se začalo stmívat.

Ondra: Měli bychom už jít. Je dost pozdě.

Vojta: Ještě chvílku, půjdeme za půl hodiny.

Ondra: Měli bychom už jít, začíná být tma.

Rodiče mi říkali, ať po tmě nejezdím.

Vojta: Co se pořád tolik bojíš. Ještě aspoň chvíli.

Ondra: Jestli chceš, tak zůstaň, ale já už půjdu.

Naši na mě čekají.

Vojta: Klidně si jdi, když chceš. Já zůstávám.

Vypravěč: Ondra si sbalil věci a šel domů.

Když byl ale v půli cesty, rozhodl se, že se pro Vojtu vrátí, aby nemusel jít domů sám, protože už byla tma. Když se ale blížil k hřišti, uviděl, že Vojta leží na zemi a drží si nohu a na hlavě má pořádnou ránu. Rozběhne se k němu.

Ondra: Vojto, co se Ti stalo? Já ti pomůžu.

Vojta: Špatně jsem viděl a sletěl jsem z rampy.

Bouchl jsem se do hlavy a bolí mě noha.

Ondra: Můžeš se postavit?

Vojta: Ne, hrozně to bolí.

Ondra: Vydrž tady, zavolám pomoc.

Vypravěč: Ondra běžel celou cestu, než potkal prvního člověka a společně zavolali pomoc. Vojtu odvezli do nemocnice a lékaři se o něj postarali. Kdyby se ale Ondra nevrátil, mohlo všechno dopadnout jinak.

TÉMA: ZÁCHRANA

Role: Vojta.

Obsazení: Vypravěč, Ondra, Vojta.

Vypravěč: Po škole chodí Ondra s Vojtou na hřiště. Oba kluci rádi jezdí na skateboardech po rampách. Jednoho dne zůstali chlapci na hřišti déle a už se začalo stmívat.

Ondra: Měli bychom už jít. Je dost pozdě.

Vojta: Ještě chvíli, půjdeme za půl hodiny.

Ondra: Měli bychom už jít, začíná být tma. Rodiče mi říkali, ať po tmě nejezdím.

Vojta: Co se pořád tolik bojíš. Ještě aspoň chvíli.

Ondra: Jestli chceš, tak zůstaň, ale já už půjdu.

Naši na mě čekají.

Vojta: Klidně si jdi, když chceš. Já zůstávám.

Vypravěč: Ondra si sbalil věci a šel domů.

Když byl ale v půli cesty, rozhodl se, že se pro Vojtu vrátí, aby nemusel jít domů sám, protože už byla tma. Když se ale blížil k hřišti, uviděl, že Vojta leží na zemi a drží si nohu a na hlavě má pořádnou ránu. Rozběhne se k němu.

Ondra: Vojto, co se Ti stalo? Já ti pomůžu.

Vojta: Špatně jsem viděl a sletěl jsem z rampy.

Bouchl jsem se do hlavy a bolí mě noha.

Ondra: Můžeš se postavit?

Vojta: Ne, hrozně to bolí.

Ondra: Vydrž tady, zavolám pomoc.

Vypravěč: Ondra běžel celou cestu, než potkal prvního člověka a společně zavolali pomoc. Vojtu odvezli do nemocnice a lékaři se o něj postarali. Kdyby se ale Ondra nevrátil, mohlo všechno dopadnout jinak.

TÉMA: ZÁZRAK

Role: Vypravěč.

Obsazení: Vypravěč, maminka, Maruška.

Vypravěč: Maruška dojde domů ze školy a maminka se jí ptá:

Maminka: Tak co nového ve škole?

Maruška: Dobré! Ale Lucka nebyla ve škole, přišla tam jen její maminka a mluvila s paní učitelkou. Vypadá to, že je nemocná.

Maminka: Víš co, tak si nachystej věci a zajdi dát Lucce domácí úkoly a vezmi jí také nějaké ovoce a čokoládu.

Maruška: Dobře, to je skvělý nápad.

Vypravěč: Když se Maruška vrátila od Lucky, vypadala velice smutně. Maminka se ji zeptala:

Maminka: Jak se daří Lucce?

Maruška: Špatně, zlomila si nohu, moc ji to bolí a neví, jestli nebude muset jít na operaci, čeká ještě na výsledky. Maminko, mohly bychom se za Lucku pomodlit, aby ji Pán Bůh uzdravil?

Maminka: To víš, že bychom mohly.

Vypravěč: Maminka se s Maruškou za Lucku pomodlily a Maruška už přestala být smutná.

Na druhý den, když šla navštívit Lucku, se dozvěděla skvělou zprávu. Výsledky dopadly dobře! Lucka na operaci nemusí. Doktoři dokonce říkali, že to byl zázrak!

TÉMA: ZÁZRAK

Role: maminka.

Obsazení: Vypravěč, maminka, Maruška.

Vypravěč: Maruška dojde domů ze školy a maminka se jí ptá:

Maminka: Tak co nového ve škole?

Maruška: Dobré! Ale Lucka nebyla ve škole, přišla tam jen její maminka a mluvila s paní učitelkou. Vypadá to, že je nemocná.

Maminka: Víš co, tak si nachystej věci a zajdi dát Lucce domácí úkoly a vezmi jí také nějaké ovoce a čokoládu.

Maruška: Dobře, to je skvělý nápad.

Vypravěč: Když se Maruška vrátila od Lucky, vypadala velice smutně. Maminka se ji zeptala:

Maminka: Jak se daří Lucce?

Maruška: Špatně, zlomila si nohu, moc ji to bolí a neví, jestli nebude muset jít na operaci, čeká ještě na výsledky. Maminko, mohly bychom se za Lucku pomodlit, aby ji Pán Bůh uzdravil?

Maminka: To víš, že bychom mohly.

Vypravěč: Maminka se s Maruškou za Lucku pomodlily a Maruška už přestala být smutná. Na druhý den, když šla navštívit Lucku, se dozvěděla skvělou zprávu. Výsledky dopadly dobře! Lucka na operaci nemusí. Doktoři dokonce říkali, že to byl zázrak!

TÉMA: ZÁZRAK

Role: Maruška.

Obsazení: Vypravěč, maminka, Maruška.

Vypravěč: Maruška dojde domů ze školy a maminka se jí ptá:

Maminka: Tak co nového ve škole?

Maruška: Dobré! Ale Lucka nebyla ve škole, přišla tam jen její maminka a mluvila s paní učitelkou. Vypadá to, že je nemocná.

Maminka: Víš co, tak si nachystej věci a zajdi dát Lucce domácí úkoly a vezmi jí také nějaké ovoce a čokoládu.

Maruška: Dobře, to je skvělý nápad.

Vypravěč: Když se Maruška vrátila od Lucky, vypadala velice smutně. Maminka se ji zeptala:

Maminka: Jak se daří Lucce?

Maruška: Špatně, zlomila si nohu, moc ji to bolí a neví, jestli nebude muset jít na operaci, čeká ještě na výsledky. Maminko, mohly bychom se za Lucku pomodlit, aby ji Pán Bůh uzdravil?

Maminka: To víš, že bychom mohly.

Vypravěč: Maminka se s Maruškou za Lucku pomodlily a Maruška už přestala být smutná. Na druhý den, když šla navštívit Lucku, se dozvěděla skvělou zprávu. Výsledky dopadly dobře! Lucka na operaci nemusí. Doktoři dokonce říkali, že to byl zázrak!

TÉMA: VÝTAH

Role: Vypravěč.

Obsazení: Vypravěč, Petr, paní sousedka.

Vypravěč: Petr bydlí v osmém patře velkého paneláku. Jednou odpoledne, když se vrací ze školy domů, vidí, že jim nejede výtah, je mimo provoz. Nezbyvá mu tedy nic jiného, než se vydat po schodech nahoru.

Petr: Musím to rychle vyběhnout za chvilku je můj oblíbený seriál.

Vypravěč: Petr rychle běží, ale už ve třetím patře mu dochází dech a musí zpomalit. Všimne si, že po schodech jde ještě někdo. Je to paní sousedka a nese tašky. Slyší, jak si povzdechne:

Paní sousedka: To je ještě schodů!

Vypravěč: Petr přemýšlí, jestli má jít paní sousedce pomoci, ale pak si vzpomene, že by nestihl svůj seriál. Vyběhne další patro, ale nakonec si to rozmyslí.

Petr: Pomůžu jí. Je na nás vždycky moc hodná a nikdy se nezlobí, když děláme hluk.

Vypravěč: Petr seběhne zase zpátky dolů a řekne:

Petr: Dobrý den. Můžu vám pomoci s těmi taškami?

Paní sousedka: Tebe mi seslalo snad samo nebe. Děkuji. Už jsem pomalu začala ztrácet dech. Nejsem zvyklá chodit tolik schodů.

Petr: To je pravda, už aby ten výtah zase opravili.

Paní sousedka: Nemáš, Petře, ale něco důležitého na práci? Nezdržuji tě?

Petr: Ne, ne, nic důležitého nemám.

Vypravěč: Petr cítí radost z toho, že paní sousedce pomohl. Když Petr složí tašky paní sousedce do bytu a chce jít, zastaví ho a dá mu plný talíř buchet. Petr je moc rád, tyhle má totiž ze všech nejraději.

TÉMA: VÝTAH

Role: Petr.

Obsazení: Vypravěč, Petr, paní sousedka.

Vypravěč: Petr bydlí v osmém patře velkého paneláku. Jednou odpoledne, když se vrací ze školy domů, vidí, že jim nejede výtah, je mimo provoz. Nezbyvá mu tedy nic jiného, než se vydat po schodech nahoru.

Petr: Musím to rychle vyběhnout za chvilku je můj oblíbený seriál.

Vypravěč: Petr rychle běží, ale už ve třetím patře mu dochází dech a musí zpomalit. Všimne si, že po schodech jde ještě někdo. Je to paní sousedka a nese tašky. Slyší, jak si povzdechne:

Paní sousedka: To je ještě schodů!

Vypravěč: Petr přemýšlí, jestli má jít paní sousedce pomoci, ale pak si vzpomene, že by nestihl svůj seriál. Vyběhne další patro, ale nakonec si to rozmyslí.

Petr: Pomůžu jí. Je na nás vždycky moc hodná a nikdy se nezlobí, když děláme hluk.

Vypravěč: Petr seběhne zase zpátky dolů a řekne:
Petr: Dobrý den. Můžu vám pomoci s těmi taškami?

Paní sousedka: Tebe mi seslalo snad samo nebe. Děkuji. Už jsem pomalu začala ztrácet dech. Nejsem zvyklá chodit tolik schodů.

Petr: To je pravda, už aby ten výtah zase opravili.

Paní sousedka: Nemáš, Petře, ale něco důležitého na práci? Nezdržuji tě?

Petr: Ne, ne, nic důležitého nemám.

Vypravěč: Petr cítí radost z toho, že paní sousedce pomohl. Když Petr složí tašky paní sousedce do bytu a chce jít, zastaví ho a dá mu plný talíř buchet. Petr je moc rád, tyhle má totiž ze všech nejraději.

TÉMA: VÝTAH

Role: paní sousedka.

Obsazení: Vypravěč, Petr, paní sousedka.

Vypravěč: Petr bydlí v osmém patře velkého paneláku. Jednou odpoledne, když se vrací ze školy domů, vidí, že jim nejede výtah, je mimo provoz. Nezbyvá mu tedy nic jiného, než se vydat po schodech nahoru.

Petr: Musím to rychle doběhnout za chvíli je můj oblíbený seriál.

Vypravěč: Petr rychle běží, ale už ve třetím patře mu dochází dech a musí zpomalit. Všimne si, že po schodech jde ještě někdo. Je to paní sousedka a nese tašky. Slyší, jak si povzdechne:

Paní sousedka: To je ještě schodů!

Vypravěč: Petr přemýšlí, jestli má jít paní sousedce pomoci, ale pak si vzpomene, že by nestihl svůj seriál. Vyběhne další patro, ale nakonec si to rozmyslí.

Petr: Pomůžu jí. Je na nás vždycky moc hodná a nikdy se nezlobí, když děláme hluk.

Vypravěč: Petr seběhne zase zpátky dolů a řekne:

Petr: Dobrý den. Můžu vám pomoci s těmi taškami?

Paní sousedka: Tebe mi seslalo snad samo nebe. Děkuji. Už jsem pomalu začala ztrácet dech. Nejsem zvyklá chodit tolik schodů.

Petr: To je pravda, už aby ten výtah zase opravili.

Paní sousedka: Nemáš, Petře, ale něco důležitého na práci? Nezdržuji tě?

Petr: Ne, ne, nic důležitého nemám.

Vypravěč: Petr cítí radost z toho, že paní sousedce pomohl. Když Petr složí tašky paní sousedce do bytu a chce jít, zastaví ho a dá mu plný talíř buchet. Petr je moc rád, tyhle má totiž ze všech nejraději.